REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U NOVOM ZAGREBU
Zagreb, Turinina 3.

Broj: KO-DO-523/2026.
Zagreb, 28. rujna 2026. **MJERA OPREZA**
VA/NK

OPĆINSKOM SUDU U NOVOM ZAGREBU

ZAGREB

Na temelju čl. 38. st. 2. t. 6. i čl. 342. st. 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku (NN br. 152/2008., 76/2009., 80/2011., 91/2012., 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 126/2019., 80/2022., 36/2024., 72/2025., 13/2026.; dalje u tekstu: Zakon o kaznenom postupku), podižem

O P T U Ž N I C U

protiv:

okr. **Jone Javora Jurčević**, OIB: 68481716104, sina Josipa i Katice, djev. Ivanda, rođ. 11. prosinca 2004. u Zagrebu, s prebivalištem u Zagrebu, Remetinečka cesta 119, državljanina Republike Hrvatske, pismenog, sa završenom srednjom školom, medijski tehničar, povremeno zaposlen, neoženjen, bez djece, osuđivan presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj Kovm-95/2024 od 20. lipnja 2024., koja je pravomoćna 20. lipnja 2024., zbog kaznenog djela iz čl. 190. st. 1 i 2. Kaznenog zakona na kaznu zatvora u trajanju od 11 mjeseci koja je zamijenjena radom za opće dobro na slobodi, presudom (Italija) JUDGE OF PRELIMINARY INVESTIGATION - COURT OF TORINO, 19896/2023 od 15. siječnja 2024., koja je pravomoćna 15. veljače 2024., zbog kaznenog djela ECRIS - Art. 73 comma 4 D.P.R. 9/10/1990 N. 309 - Nezakonito uživanje droga te njihovo stjecanje, posjedovanje, izrada ili proizvodnja isključivo za osobnu uporabu na uvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 10 mjeseci uz rok kušnje u trajanju od 5 godina te sporednu novčanu kaznu, **kojemu je rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Novom Zagrebu broj: KP-DO-208/2026 od 24. veljače 2026. naložena mjera opreza iz članka 98. stavka 2. točke 4. i 5. Zakona o kaznenom postupku u vezi čl. 123. st. 1. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku**, nalazi se na slobodi,

da je:

1. u vremenskom razdoblju od siječnja 2025. do 15. veljače 2025., Zagrebu, u obiteljskoj kući na adresi Remetinečka cesta 119., u kojoj je živio zajedno s intimnom partnericom Emom Radanović, protivno odredbama čl. 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 137/09, NN 70/17, NN 126/19, NN 84/21, NN 114/22, NN 36/24), u cilju da ju ponizi, uznemiri i povrijedi njezino dostojanstvo, učestalo ju vrijeđao govoreći joj da je "Kurva i drolja", prijetio da će ju ubiti i razbiti joj glavu te na nju fizički nasrtao na način da ju je udarao po licu otvorenim dlanom i gurao ju u zid, čime je kod Eme Radanović izazvao osjećaje poniženja, ugroženosti i straha za vlastiti život i sigurnost,

- dakle, teško kršio propise o zaštiti od nasilja u obitelji i time kod bliske osobe izazvao strah za njezinu sigurnost i doveo ju u ponižavajući položaj, a time nije počinjeno teže kazneno djelo

2. dana 21. veljače 2026., oko 01,00 sat, u Zagrebu, Remetinečka cesta 100., nakon što je njegova intimna partnerica Ema Radanović koncem 2025. prekinula njihovu ljubavnu vezu i odselila s adrese Remetinečka cesta 119., kada ju je sreo u blizini benzinske postaje "Lukoil", revoltiran njezinim prekidom ljubavne veze, u cilju da ju tjelesno povrijedi, odvukao ju u obližnji park te ju više puta otvorenim dlanom udario u glavu u predjelu lica, uslijed čega je imenovana zadobila tjelesne ozljede u vidu površinske rane kože lijeve nosnice te laceraciju sluznice gornje usne,

- dakle, drugoga tjelesno ozlijedio, a djelo je počinjeno prema bliskoj osobi

pa da je time djelom pod toč. 1. počinio kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece - nasiljem u obitelji - opisano i kažnjivo po članku 179.a Kaznenog zakona (NN br. 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015., 101/2017., 118/2018., 126/2019., 84/2021., 114/2022., 114/2023., 36/2024., 136/2025.; dalje u tekstu: Kazneni zakon), a djelom pod toč. 2. kazneno djelo protiv života i tijela - tjelesnom ozljedom - opisano u članku 117. st. 1. i 2. Kaznenog zakona, a kažnjivo po čl. 117. st. 2. Kaznenog zakona, sve uz primjenu članka 51. Kaznenog zakona.

Time da temeljem članka 342. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku tražim da sud za kazneno djelo iz čl. 179.a Kaznenog zakona okrivljeniku utvrdi kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, a za kazneno djelo iz čl. 117. st. 1. i 2. Kaznenog zakona da mu utvrdi kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, te da mu temeljem čl. 51. Kaznenog zakona izrekne jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 11 (jedanaest) mjeseci, a primjenom čl. 57. Kaznenog zakona da mu izrekne djelomičnu uvjetnu osudu, tako što će se dio kazne u trajanju od 9 (devet) mjeseci izvršiti, a dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca se neće izvršiti ukoliko okrivljenik u roku od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo.

Predlažem da sud na temelju članka 73. Kaznenog zakona okrivljeniku izrekne sigurnosnu mjeru zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve Eme Radanović u trajanju od 3 (tri) godine.

Predlažem da sud na temelju članka 145. Zakona o kaznenom postupku odluči o troškovima kaznenog postupka.

Dokazi na kojima temeljim optužnicu i koje namjeravam izvesti pred sudom:

1. Izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji (list 8. do 9.),
2. Medicinska dokumentacija za žrtvu Emu Radanović (list 15.),
3. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Paole Jokić (list 55.),
4. Zapisnik o ispitivanju žrtve Eme Radanović (list 57. do 59.),
5. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Ivana Lipovca (list 60.),
6. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Marka Grgurića (list 61. do 62.),
7. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka (list 67. do 68.),
8. Izvadak iz kaznene evidencije za okrivljenika (list 25. i 70. spisa),
9. Izvadak iz prekršajne evidencije za okrivljenika (list 26. do 28. i 71. do 72. spisa),
10. Zapisnik o ispitivanju osum. Jone Javora Jurčevića temeljem čl. 208a Zakona o kaznenom postupku s DVD-om na kojemu se nalazi snimka ispitivanja (list 17. do 20.),
11. Zapisnik o ispitivanju osum. Jone Javora Jurčevića u državnom odvjetništvu s DVD-om na kojemu se nalazi snimka ispitivanja (list 35. do 39.).

Obrazloženje

Na temelju rezultata dokaznih radnji provedenih u prethodnom postupku proizlazi osnovana sumnja da je okr. Jona Javor Jurčević počinio kaznena djela za koja ga se tereti.

Ispitan temeljem čl. 208.a Zakona o kaznenom postupku okrivljenik se branio šutnjom no prilikom ispitivanja u državnom odvjetništvu okrivljenik je iznio obranu te nije želio odgovarati na pitanja zamjenice općinskog državnog odvjetnika nego samo na pitanja izabranog branitelja. Okrivljenik je porekao počinjenje kaznenih djela, a u obrani je naveo da su on i žrtva prekinuli vezu u prosincu 2025., da su imali toksičan odnos i da žrtvi nikad nije prijetio. Kada je izašao iz zatvora, slučajno je sreo žrtvu u kvartu, ona je htjela obnoviti vezu, vikala je, istu je odgurnuo u predjelu prsa.

Obzirom da je okrivljenikova obrana u suprotnosti s ostalim dokazima prikupljenim tijekom prethodnog postupka, zaključujem da on njome nastoji od sebe otkloniti kaznenu odgovornost.

Tijekom istraživanja u svojstvu svjedoka ispitana je žrtva Ema Radanović koja je navela da je bila u intimnoj vezi s okrivljenikom od 07. kolovoza 2024. te se tijekom trajanja te veze preselila k njemu na njegovu adresu stanovanja u Zagrebu, Remetinečka cesta 119. Nadalje iz njezinog iskaza dade se zaključiti da ju je okrivljenik tijekom njihovog zajedničkog života u razdoblju od siječnja 2025. pa do 15. veljače 2025. učestalo verbalno i fizički zlostavljao te prijetio, a što je prestalo njegovim odlaskom na izdržavanje kazne zatvora koje je započelo 15. veljače 2025. Navodi da je prekinula vezu sa okrivljenikom po njegovom izlasku iz zatvora odnosno nakon 18. listopada 2025. s time da se već u lipnju 2025. natrag odselila kod svojih roditelja u Botinec, dakle još u razdoblju kada je okrivljenik bio u zatvoru. Nakon prekida, okrivljenik ju je gotovo svakodnevno zvao, slao poruke, dolazio je na njezinu adresu stanovanja i htio se pomiriti, a kada bi mu žrtva rekla da se ne želi pomiriti, počeo bi istu vrijeđati, prijetiti i udarati te ističe da joj je jednom prilikom u bijesu razbio mobitel.

U odnosu na događaj od 21. veljače 2026. godine žrtva navodi da je oko 01,00 sat u noći hodala Remetinečkom cestom zajedno sa svojom prijateljicom Paolom Jokić. Vraćale su se iz izlaska te su se, u blizini benzinske postaje „Lukoil“, susrele s okrivljenikom i njegovim prijateljima Ivanom Lipovcem i Markom Grgurićem. Navodi da im je Jona prišao, nakon čega je pljunuo Paolu Jokić. Potom je uhvatio žrtvu za ruku te je odvukao preko ceste u parkić u blizini ljekarne. Žrtva mu je pritom govorila da je pusti i da želi otići kući, navodeći da se ne želi svađati s njim. Međutim, okrivljenik je počeo udarati žrtvu otvorenim dlanovima po licu, pri čemu je nije slušao niti prestao s takvim postupanjem. Tijekom navedenog događaja okrivljenik joj je govorio da se on trudio, da ga je ostavila nakon što je izašao iz zatvora te ju je optuživao da ga je varala i da je ona kriva za sve. Dok joj je to govorio, u više ju je navrata udarao otvorenim dlanovima naizmjenično u predjelu lica. Žrtva navodi da mu je cijelo vrijeme govorila da je ostavi na miru i da se makne od nje, pri čemu je plakala. Sve navedeno trajalo je oko 15 minuta, odnosno do trenutka kada su do njih došli Paola Jokić i Marko Grgurić. Nakon što su Paola i Marko došli, Paola je govorila Joni da se makne od žrtve, dok je on i dalje vikao na žrtvu. Paola je potom rekla Marku da makne Jonu. Unatoč tome, Jona je još jednom udario žrtvu, i to pred Paolom i Markom, nakon čega se zajedno s Markom udaljio. Žrtva je potom pozvala policiju. Žrtva navodi da joj je uslijed udaraca zadobivenih od strane Jone, kojih je prema njezinoj procjeni bilo najmanje petnaestak, došlo do razderotine na nosu, puknuća usnice te nastanka modrice na lijevom obrazu. U odnosu na okolnosti koje su prethodile inkriminiranom događaju iz 21. veljače 2026. godine, žrtva dodatno pojašnjava da su se ona i Paola Jokić, prilikom povratka iz izlaska, dogovorile da će prošetati do Botinca, što inače često čine. Navodi da se te večeri nije čula s Jonom niti s njegovim prijateljima te da nije znala da će se okrivljenik u trenutku njihova prolaska nalaziti u blizini benzinske postaje „Lukoil“. Koliko joj je poznato, ni Paola Jokić nije bila u kontaktu ni s kim od navedenih osoba. Slijedom navedenog, žrtva navodi da je njihov susret s okrivljenikom i njegovim prijateljima bio slučajan. Nakon predmetnog događaja Jona je više nije kontaktirao, nije joj slao poruke, niti ga je ponovno susrela.

Ispitana u svojstvu svjedoka Paola Jokić je navela da se dana 21. veljače 2026. godine oko 01,00 sat susrela sa prijateljicom Emom Radanović na Savskom Gaju, kod sjenica u blizini rotora, gdje su se kratko zadržale, nakon čega su se Remetinečkom cestom uputile prema obližnjoj benzinskoj postaji. Oko 01,50 sati prolazile su pored kućnog broja 112. Remetinečke ceste te je svjedokinja vidjela da im u susret dolazi Jona Javor Jurčević i sa njim u društvu još dvojica njoj nepoznatih mlađih muškaraca. Nakon što su Jona Javor Jurčević i dva njoj nepoznata muškarca prišli do nje i prijateljice Eme Radanović, Jona Javor Jurčević je ničim izazvan pljunuo u lice svjedokinju, zatim je Emu grubo primio za rukav jakne i odvukao u obližnji park koji se nalazi pored ljekarne. Svjedokinja je ostala sa dvojicom muškaraca koji su bili u društvu s okrivljenikom, a koje svjedokinja ne poznaje, te s mjesta na kojemu je ostala stajati nije vidjela Emu i Jonu. Nakon kraćeg vremena jedan od muškaraca koji je stajao pored nje, udaljio se u nepoznatom smjeru.

Nakon 20 minuta nazvala je mobitelom Emu ali joj se ona nije javljala, što ju je uplašilo jer je znala da je dok su bili u vezi Jona prema njoj bio nasilan. Zbog toga je krenula u park da vidi gdje je Ema, a jedan od Joninih prijatelja je krenuo za njom. U parku je vidjela Emu kako sjedi na klupi, dok je Jona Javor Jurčević stajao iznad nje i galamio, a kada im se približila na udaljenost 4 ili 5 metara, vidjela je da je Jona

ošamario Emu po glavi, a ona je vikala da prestane i da ju ne udara. Nakon toga su se Jona i njegov prijatelj udaljili prema Remetinečkoj cesti.

Svjedokinja navodi da je vidjela da Ema krvari iz usta i imala je ozljedu na nosu, te joj je rekla da nazove policiju, što ova i učinila. Ubrzo su došli policijski službenici, koji su prevezli Emu u policijsku postaju. Svjedokinja tvrdi da se zbog Joninog ponašanja uplašila za život svoje prijateljice Eme Radanović, obzirom da zna kako je Jona Javor Jurčević nasilan, te da je isti bio u zatvoru i da je učestalo fizički maltretirao Emu.

Ispitan u svojstvu svjedoka Ivan Lipovac naveo je da je 20. veljače 2026. godine zajedno s Jonom Javorom Jurčevićem i Markom Grgurićem bio u apartmanu iznad ugostiteljskog objekta „Four Roses" na Remetinečkoj cesti u Zagrebu. Za vrijeme boravka u apartmanu, svjedok je bio u kontaktu sa Paolom Jokić, za koju navodi da ju poznaje iz viđenja, te je znao da je u društvu s Emom Radanović, bivšom djevojkom Jone Javora Jurčevića.

Kada je doznao da su Paola i Ema na Remetinečkoj cesti, dogovorio je s Paolom da se svi zajedno nađu oko 01,00 sat u parkiću preko puta ljekarne.

Za vrijeme dok je on bio prisutan, sve je bilo u redu, normalno se razgovaralo, sve do jednog trenutka kada je Ema počela dizati tenzije, pa ju je Jona pokušao smiriti, a kako nije uspio, okrenuo se u namjeri da se udalji od nje, na što ga je Ema zgrabila s leđa, a kada se Jona okrenuo, slučajno mu je ruka završila u predjelu Eminog lica. Jona joj se ispričao zbog toga, te je opet sve bilo u redu. U jednom trenutku on je otišao u smjeru Remetinca do parka za vježbanje pored doma zdravlja.

Kratko nakon toga, za otprilike tri minute, do parka za vježbanje došli su Jona i Markoi ništa nisu komentirati da bi se nešto dogodilo između Jone i Eme nakon što je on otišao.

Ivan Lipovac dalje navodi da je Jona volio Emu, a u periodu dok su bili zajedno, uvijek je lijepo govorio o njoj, ali se nakon izlaska iz zatvora odlučio maknuti od nje i prekinuti ljubavnu vezu, što Emi nije odgovaralo te misli da je Ema nešto Joni zamjerala. Na postavljeno pitanje tko je inicirao susret i zašto su se našli, navodi da ne zna šta bi odgovorio te misli da je Jona htio sa Ernom riješiti da ga jednom zauvijek ostavi na miru.

Ispitan u svojstvu svjedoka Marko Grgurić navodi da je 20. veljače 2026. godine, zajedno s Jonom Javorom Jurčevićem i Ivanom Lipovcem bio u apartmanu iznad ugostiteljskog objekta „Four Roses" na Remetinečkoj cesti u Zagrebu. Za vrijeme dok su boravili u apartmanu, netko od navedene dvojice, Jona ili Ivan, bio je u kontaktu s Paolom Jokić, koju poznaje iz viđenja, a koja je bila u društvu s Emom Radanović, bivšom djevojkom Jone Javora Jurčevića.

Kada je Ivan doznao da su Paola i Ema na Remetinečkoj cesti, dogovorio je da se nađu oko 01,00 sat, pa su njih trojica otišli na dogovoreno mjesto, ispred kafića „Four Roses", međutim njih dvije su ih čekale stotinjak metara dalje na autobusnoj stanici.

Jona je prišao Emi, lagano je primio za rame i zajedno su krenuli prema obližnjem parkiću nasuprot ljekarne kako bi razgovarali, a za to vrijeme on, Ivan i Paola su otišli prema školi Savski Gaj. Nakon otprilike pet minuta, svo troje su se vratili prema parkiću gdje je svjedok čuo razgovor između Jone i Eme. Jona je djelovao smireno, a Ema je podizala tonove. Sjeća se da je Jona u jednom trenutku pitao Emu da li ga je prevarila dok je bio u zatvoru, na što mu je Ema odgovorila nešto u smislu „Nikada nećeš saznati niti imati ikakvog dokaza da se nešto dogodilo", na što se Jona okrenuo prema svjedoku, prokomentirao da su završili, te je gledajući u svjedoka ispružio ruke i odgurnuo Emu od sebe, u kojoj gesti nije bilo nikakve sile, niti je Ema uslijed toga pala. Osim toga, tvrdi da nijedan drugi fizički kontakt između njih dvoje nije vidio, niti je vidio da bi Ema plakala ili dozivala u pomoć, niti je na bilo koji drugi način pokazivala da je ugrožena od strane Jone Javora Jurčevića.

Marko Grgurić dalje navodi da Jonu Javora Jurčevića poznaje oko petnaestak godina te da je izrazito osjećajan i brižan prema curama. Koliko je svjedoku poznato, Jona Javor Jurčević bio je u vezi sa desetak do petnaestak cura i nikada nije udario nijednu niti je na bilo koji drugi način bio bezobrazan prema njima, a kada nije išlo u vezi, normalno bi se razišli. Svjedok navodi da Emu poznaje oko dvije godine, i to otkako je sa Jonom u vezi. Stekao je dojam da je Ema ok prema Joni dok joj nešto kupuje i posuđuje novac, a kada to ne radi, onda radi drame, inicira svađe i slično. Dodaje da je bio osobno prisutan u par situacija kada je Ema ošamarila Jonu, a koji joj u tim trenucima nije vraćao na taj način.

Iz iskaza svjedoka Marka Grgurića i Ivana Lipovca ne proizlazi da su imali saznanja o nasilju koje je okrivljenik provodio za vrijeme zajedničkog života sa žrtvom, kao ni nakon prekida njihove ljubavne veze. Stoga su njihovi iskazi u tom dijelu bez značaja za utvrđivanje relevantnih činjenica.

Glede navoda da okrivljenik dana 21. veljače 2026. oko 1,00 sat nije udario žrtvu otvorenom šakom niti joj nanio tjelesne ozljede, iskazi svjedoka Marka Grgurića i Ivana Lipovca ne mogu se ocijeniti uvjerljivima, a time ni vjerodostojnima. Naime, takav zaključak ne proizlazi samo iz činjenice da su navedeni svjedoci dobri prijatelji okrivljenika, već prvenstveno iz okolnosti da su njihovi iskazi proturječni iskazu žrtve i svjedokinje Paole Jokić, kao i sadržaju ostalih prikupljenih dokaza.

Pa tako od ostalih dokaza bitno je ukazati na Izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji iz koje proizlazi da je dojavu obavila Ema Radanović kada je navela da ju je bivši dečko istukao. Prilikom dolaska na lice mjesta, policijski službenici su zamijetili da žrtva ima ozljede na unutarnjoj strani usnice te vanjskoj strani nosa i to obje ozljede u vidu porezotina ili posjekotina.

Nadalje, spisu prileže medicinska dokumentacija za Emu Radanović iz koje je vidljivo da je ista 21. veljače 2026. pregledana na policiji. Pregledom je utvrđena površinska rana na lijevoj nosnici te raskrvarena sluznica gornje usnice i subjektivni osjećaj kod žrtve u vidu zujanja u lijevom uhu i bolova na lijevoj strani vrata.

Iz nalaza i mišljenja vještaka specijalista sudske medicine Martine Tkalčić proizlazi da je Ema Radanović zadobila površinsku ranu kože lijeve nosnice te laceraciju sluznice gornje usne koje ozljede svaka za sebe te u njihovoj ukupnosti predstavlja tjelesnu ozljedu. Utvrđeno je da su ozljede nastale udarcima tupotvrdog

sredstva zadanom silom slabog intenziteta, time da udarac otvorenim dlanom predstavlja podesan mehanizam za nastanak takvih ozljeda. Dakle, prema nalazu i mišljenju vještaka, mogući mehanizam nastanka svih žrtvinih ozljeda podudara se s onim načinom ozljeđivanja koji žrtva i svjedokinja Paola Jokić opisuju u svojim iskazima.

Obzirom da personalni i materijalni dokazi prikupljeni tijekom istraživanja ukazuju na osnovanu sumnju da je okrivljeni Jona Javor Jurčević počinio kazneno djelo iz čl. 179.a na štetu tadašnje partnerice u intimnoj vezi Eme Radanović te nakon prekida ljubavne veze, počinio kazneno djelo iz čl. 117. st. 1. i 2. Kaznenog zakona na štetu bivše partnerice u intimnoj vezi Eme Radanović, to je podizanje ove optužnice opravdano i zakonito.

PRIJEDLOG ZA ODREĐIVANJE MJERA OPREZA
protiv okr. Jone Javora Jurčević temeljem čl. 98. st. 1. i 2. toč. 4. i 5. u vezi čl. 123. st. 1. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku

Predlažem protiv okrivljenika Jone Javora Jurčevića odrediti mjere opreza do pravomoćnog okončanja ovog kaznenog postupka osnovom odredbe čl. 98. st. 1. i 2. toč. 4. i 5. u vezi čl. 123. st. 1. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku, jer iz svih utvrđenih činjenica proizlazi osnovana sumnja da je na štetu Eme Radanović tadašnje partnerice u intimnoj vezi počinio kazneno djelo iz čl. 179.a Kaznenog zakona te nakon prekida ljubavne veze, počinio kazneno djelo iz čl. 117. st. 1. i 2. Kaznenog zakona na štetu svoje bivše partnerice u intimnoj vezi Eme Radanović i jer postoje one osobite okolnosti koje ukazuju na opasnost od ponavljanja kaznenog djela i zbog kojih se prema njemu može izreći mjera istražnog zatvora.

Naime, uvidom u izvadak iz kaznene evidencije vidljivo je da je osumnjičenik pravomoćno osuđivan zbog kaznenog djela iz članka 190. stavka 1. i 2. KZ/11, dok je iz prekršajne evidencije za osumnjičenika vidljivo da je osumnjičenik kažnjavan i za prekršaje s elementima nasilja, a iz podataka u spisu vidljivo je da žrtva Ema Radovanić dulji vremenski period imala problema s osumnjičenikom zbog njegovog protupravnog ponašanja prema njoj, a povod da se osumnjičenik neprimjereno ponaša prema žrtvi je njegova ljubomora i očito nemogućnost da se pomiri s prekidom te veze, pa kada se uzme u obzir i okolnost da se osumnjičenik inkriminirane zgode nije libio fizički napasti žrtvu, kao i da to nije prvi put da je žrtvu na takav način napadao, a s kojom je bio u intimnoj vezi, što ukazuje na činjenicu da ponašanje osumnjičenika nije u skladu s društveno prihvatljivim ponašanjem. Kako prikupljeni podaci u spisu predmeta ukazuju da su trenutno odnosi između osumnjičenog Jone Javora Jurčevića i žrtve Eme Radanović narušeni, a što je sve rezultiralo tjelesnim napadom osumnjičenika prema žrtvi, smatram kako postoji visok stupanj opasnosti da bi osumnjičenik mogao nastaviti s protupravnim postupanjem.

Međutim, unatoč svemu navedenom, cijeneći okolnost da iz izvatka iz kaznene evidencije nije vidljivo da bi osumnjičenik činio kaznena djela s elementima nasilja, unatoč prekršajnoj evidenciji i osuđivanosti za prekršaje s elementima nasilja, te cijeneći mladu životnu dob osumnjičenika i činjenicu da on i žrtva više ne žive zajedno, smatram da se u konkretnom slučaju opasnost od ponavljanja kaznenog djela može

uspješno spriječiti naloženim mjerama opreza iz članka 98. stavka 2. točke 4. i 5. Zakona o kaznenom postupku.

ZAMJENICA OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Vesna Abramović

Prilog:
- spis KO-DO-523/2026.

Broj zapisa: **17c21-64ed4**

Kontrolni broj: **0985d-985db-dfded**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko državno odvjetništvo u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.